

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) גם' קידם לכן. ג"כ וכשם
שלענין חומה קר"ה לענין
קדושה ג"כ אע"פ שלא
קדשה עכשיו רק קודם לכן
קדשה גם לעתיד לזו:

גליון הש"ס

דעם"י ד"ה שצאו אלו עין
מה שחמה בזה נטורי אכן
מגילה דף י ע"ב ד"ה כל
המלות:

לעזי רש"י

מרישק"א [מריש"ק]. ביצה,
מקוה מים ודורים.

רבינו חננאל

על פי נביא נאכלת כלומר
גבי מחרה רוב וזו נשרת
על פי נביא: אמר רב תוא
אמר בכל אלן מן קסבר
קדשה ראשונה קדשה
לשעתה קדשה לעתיד וזה
קדשה עורא בכל מלך וכל
אדם וזו תומים: ואמר
נורא וזה קדוש נאכלת
בכר דלא הוה צריך ליה. רב
נחמן אמר אפילו נאכלת בכל
אלן מן קדשה ראשונה
אניה קדשה לעתיד בלא.
והעורא קדש א"ע דלא
הוה אורזי ותומים שפיר
עוב דנאכלת בכל אלן מן.
ומתבין עליה דרב נחמן
חמא חבא שורא אמר שני
בכצין וזו ברה הפסחה.
תחתונה תוקדשה בכל אלן
עלייתה קדשה בני גולה
שלא תכלי ושלש באורים
ותומים. וזהו קדשה שרית
קדשה מנורה הכהנים (א)
רמי ארצא נכנסים שם
עלייתה שלא יהיה
קדשה בגמרה בבין אין
נכנסים לשם רב ופרקי תנא
היא. אמר רב חייא
לעיוור כתיב הנהיגה הו
עושים קלעים בבית קלעים
לעורות לא. א"ר הושע
(שפעת) שוקרין א"ע
שאין (בבב) (בית) כו'.
לאו לאו ברה קספלי דר
אליור שבר קדשה ראשונה
אניה לעתיד ליה. וזו
יהושע שבר קדשה לשעתה
קדשה ללא. וזהו קדשה
תרומה קדשה לעתיד לא
סבירא וזה כלל וזה וזה
כא' רשמעי ליה קאמר.
אלא מהו ירמיה א"ר
ישעיהו לא ידע ליה מהו
חכמים את אלו ששבעלו
מן הגולה מצאו את
וקדשו וזו נפשותיה היא.
ונפשותיה עוד תהיה מילה:
החומה: ומאי דשמע ליה כו'. ול
למה מנו כו'. עיירות מן חממים
חומה וזיה להם למנות עוד הכרה

(א) נראה בירוסת רבינו כח"ט
כח"י ר"ן מינש פ"ט.

ידיעות הטומאה פרק שני שבועות

פסם ועל פיהם ברוח הקודש
בכל אלו חנן קסמר כו'.
בבית שני בלא מלך ובלא
(דף כא:) חמשה דברים חסר

ע"ל פ"נביא נאכלת ועל פי נביא נשרפת:
כל שלא נעשית בכל אלו כו': איתמר רב
הונא אמר כבכל אלו תנן רב נחמן אמר
בבאחת מכל אלו תנן רב הונא אמר בכל
אלו תנן קסבר ^אקדושה ראשונה קדשה
לשעתה וקדשה לעתיד לבא ועזרא זכר
בעלמלה הוא דעבר רב נחמן אמר באחת
מכל אלו תנן קסבר קדושה ראשונה קדשה
לשעתה ולא קדשה לעתיד לבא ועזרא
לקדושי קדיש אע"ג דלא הוו אורים ותומים
איתביה רבא לרב נחמן כל שלא נעשית
בכבכל אלו תני באחת מכל אלו תא שמע
^אאבא שאול אומר שני ביצעין היו בהר
הממשה תחתונה ועליונה תחתונה נתקדשה
בכבכל אלו עליונה לא נתקדשה בכל אלו
אלא בעולי גולה שלא במלך ושלא באורים
ותומים תחתונה שהיתה קדושתה גמורה
עמי הארץ נכנסין לשם ואוכלין שם קדשים
קלים אבל לא מעשר שני וחברים אוכלין
שם קדשים קלים ומעשר שני עליונה שלא
היתה קדושתה גמורה עמי הארץ היו
נכנסין שם ואוכלין שם קדשים קלים אבל
לא מעשר שני וחברים אין אוכלין שם לא
קדשים קלים ולא מעשר שני ומפני מה לא
קדשוה ^אשאין מוסיפין על העיר ועל
העזרות אלא במלך ונביא ואורים ותומים
וכנסנהדרין של ע"א ובשתי תורות ובשיר
ולמה קדשוה למה קדשוה הא אמרת לא
קדשוה אלא למה הכניסוה מפני שתורפה
של ירושלים היתה ונחתה היא ליכבש משם

תני' מאחת כפץ א"ל. חמיה דמה דחקו להגיה דכמה כסס
משניות אשכחן דלית להו דקדוש לעמיק לבא בפ"ק דמגילה
דף י' (שם) ובפרק בקמץ דרובים דף ק"ט (שם) דקדושם ירושלים
אין אחריה הימר: **אלא** בבני גולה. אע"פ שהיה הדבר נא לידי
מקלה הכניסו כדי שימספרו עמם
עליהם יומא כסיה דס אע"פ דקדושם
רבבול ע"מ קדושה עתהי דבא.

וא"ת דב"ק דחגיגה (דף
ג: וסג) אית ליה לרבי אליעזר דלא
קדשה לעמך לבוא גבי עמון ומואב
משערין מעשר עשר בשבועות וזכרם
מסכת ביצה (דף ג:) נמי אית ליה
רבי אליעזר דעיגול דעיגול עולה
בזריחתא דליתעור קליעות ומאן דחית
לנהיג קסבר תרומה ביום הזה
דברנן כדמוחם צפרק הערל (ימות) דה
(סג) ו"ל דקדושת הארץ לגבי תרומה
ומעשרות בטלה והכא איירי בקדושת
מחילה דלפער דלא בטלה משום
דליקריא תפלה וקדושת בני
חומה דמייח בסמןן נמי היא קדושת
מחילה ואף על גב דקדושת הארץ
בטלה מ"מ דב"ק דביצה (דף ה: וסג)
קדשה ר' אליעזר להפקיר כרם רבני
לעניים דמדברנן היה כרץ להוליכו
לירושלים וא"ת אי בקדושת מחילה
נמי לא קדשה לעמך לבוא לרבי
אליעזר מה ירואו עניים כיון שלא
יוכלו לטלו בירושלים ואם יפיו
הפירות מה ירואו ו"ל לפי שיכולין
לפדומו בשאר פירותה א"ע ששין
הרבה ואפי' לנחלתה שרי כשאין
הפסד להקדש בשאין צרי מהקדש
קיים כדמוחם צפרק בתרא דערינן
(דף טז: וסג) גבי האווא גברא
דלחרימינא לנכסי א"ג מודה רבי
אליעזר דמורא קדש לעמך לבוא
קדושת מחילה:

כחמ

היו בונין בהיכל עשו קלעים
ובחצוי ובעזרות בונין מבפנים
פי שאין בית אוכלין קרשי
שני אע"פ שאין חומה מפני
עתיד לבא לאו מכלל דר'
בינא לרב אשי ממאי דלמא
ה וקידשה לעתיד לבא ומר
קאמר וכי תימא קלעים לר'
תנאי דתניא "א"ר ישמעאל
ועלו בני הגולה מצאו אלו
ארץ אלמא קסבר קדושה
יד לבא ורמיניה ^ו אמר ר'
כבר נאמר יששים עיר כל
ערים בצורות חומה גבוהה
הגולה מצאו אלו וקידשו
א קרשי אלמא מצאו אלו
ה בידך מסורת מאבותיך
צות אלו נוהגות בה מפני
תיד לבא קשיא דר' ישמעאל
תרי תנאי אליבא דר' ישמעאל
יוסי אמרה דתניא ^ו אלעזר
עכשיו והיה לו קודם ^ה לכן:
נמצא

לרבי אליעזר דאמר לא קידשה
ושע בן נון לענין מלות בחי ערי
י ארץ ישראל: קסבר לא קידשה
לו. דרך ביאחס: הא אמרינן לקמן.
אורעים ושאין עושים מנדרשיהן שדה:
טומאה

ומאה

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

תורה אור השלם

1. (ד) ונלכד את כל עֲרֵי
בַּעַת הַמָּוֶה אֶת הַיְּהוּדָה כִּדְרָה
אֲשֶׁר לֹא יִלְקְטוּ מֵאַחֲמֵם
שְׂשִׁימֵם עֵיר כֹּל הַכָּל אֲרֻב
מַמְלַכַת שׁוּג בְּכֶשֶׁן; (ה) כֹּל
אֵלֶּה עֲרֵים בְּצִוְרוֹת חֻמָּה
וּבְהֵקָה יִלְחִימֻם וְיִרְחִיז לִכְדּוֹ
מִעָרֵי הַפְּתוּי הָרַבָּה מֵאֲדָּה
דְּרִיבִים 3 ד-ה

2. ואם לא ינאל עד מלאת
לו שנה תמימה וקם הכית
אשר בעיר אשר לו חמה
לצמיחת לקח אתו
לדרתיו לא יצא ביבל:
ויקרא כה ל

מוסף רש"י

[illegible]